Jacobus <de Voragine>: [Legenda aurea] Legenda sanctorum seu Historia longobardica
[Köln: Ludwig von Renchen], [ca. 1486] Seite 191

in quibusdam eccl̃ijs tempe tempestatis de
eccl̃ia crux extrahit̃ ⁊ tempestati opponitur
vt.s. demones vexillū summi regis videant
⁊ territi fugiant. Jō crux in processione de
fert̃ ⁊ campane pulsant̃. vt demones in ipo
aere existentes territi fugiant ⁊ a nostra īfe
statione desistant. Vexillū āt ibidē defert̃
ꝓpter representandū victoriā resurrectio-
nis ⁊ ascensionis xp̄i. qui cum magna p̄da
celos ascendit. Unde vexillum ꝑ aerem in
cedens est christus in celum ascendens; Et
sicut vexillum quod in processione defert̃
multitudo fideliū sequitur. sic christum as-
cendentem magna sanctorum collectio co
mitatur. Cantus autem qui ibi fiunt signi
ficant cantus ⁊ laudes angelorum qui xp̄o
ascendenti obuiauerūt ⁊ ipsum cum sua so
cietate vsqꝫ in celum cum multis laudib9
ꝑduxerunt. Jn quibusdam āt eccl̃ijs maxi
me i eccl̃ijs gallicanis consuetudo habetur:
ꝙ draco quidam cum longa cauda ⁊ infla-
ta plena. s. paleo vel aliquo tali duob9 die
bus primis ante crucem. ⁊ tercia cum cau
da vacua post crucem defertur. Per quod
etiam significat̃ ꝙ in primo die ante legē
⁊ in secundo sub lege dyabolus in hoc mū
do regnauit. in tercio āt die. s. grē ꝑ passio
nem christi de suo regno fuit expulsus. Rur
sus in ipsa ꝓcessione oīm sanctoꝝ singlarit̃
ꝓ̄cinia imploramus. Quare āt tunc scōs
rogam9 plures cause sunt supius assignate
Sūt āt ⁊ alie cause generales ꝓpt̃ quas de
us ordinauit vt sanctos oremus. s. ꝓpter
nostram inopiam. ꝓpter sanctorum gloriā
⁊ dei reuerentiam. Beati eni vota supplicā
tium scire possunt. quia in illo eterno specu
lo intelligunt quantum vel illis ꝑtinet ad
gaudium vel nobis ad auxilium. Prima
ergo ratio est propter nostram inopiā. Et
hoc vel propter inopiam quam habem9 in
merendo. vt vbi nostra non suppetunt me
rita saltem patrocinentur aliena. Vel ꝓp-
ter inopiam quam habem9 in contemplan
do. vt qui nō possum9 summā lucem inspi-
cere in se saltē in sanctis videre valeamus

Vel ꝓpter inopiam quam habemus ī amā
do. q2 plerūqꝫ imꝑfectus homo magis sen
tit se affici circa vnū sanctū ꝙ̄ etiā circa de
um. Secūda rō est ꝓpter sāctorū gloriam.
Vult eni deus vt sāctos īuocemus: vt dū
ꝑeorum suffragia quod petimus impetra-
mus ipōs glorificemus ⁊ magnificentius
collaudemus Tercia ratio ē ꝓpter dei reue
rentiam. vt peccator qui deum offēdit qua-
si non audeat deum in ꝓpria ꝑsona adire sꝫ
amicorū possit patrocinia implorare. Jn
hmōi āt letanijs est illud angelicū canticū
frequentandū Sancte deus. sancte fortis
sancte ⁊ imortalis miserere nobis Refert
eni Johannes damasce. li. tercio: ꝙ cum
apud constantinopolim propter quandā
tribulationem letanie fierent. quidā puer
de medio populi in celum raptus istud cā-
ticum ibidem edoctus est. deinde ad popu
lum rediens. illud angelicum canticū in cō
specta populi decantauit. ⁊ mox omīs tri
bulatio cessauit. Jn calcedonēsi quoqꝫ si-
nodo fuit canticum istud approbatū. ⁊ con
cludit ita dam̄. Nos autem ita dicim9: vt
sic ꝑ istud canticum demones rescindātur.
Sancte deus sancte fortis sancte ⁊ imorta
lis miserere nobis. hui9 ergo cantici laus ⁊
autoritas ex quatuor colligitur Primo ex
eo ꝙ angelus illud edocuit Secūdo ex eo
ꝙ ad eius ꝓlationē illa tribulatio conquie
uit. Tercio ex eo ꝙ calcedonensis sinod9 il
lud approbauit. Quarto ex eo ꝙ demones
adeo illud timēt ꝙ tangere nos nō audent

De ascensione dn̄i

Ascēsio domini

xl. die a resurrectioē fcā ē. Circa quā septē
ꝑ ordinē ꝯsiderāda sunt. Primo vn̄ ascē-
dit. Secūdo quare nō statim p9 resurrecti-
onē ascēdit. Tercio qualit̃ ascendit Quar
to cū quib9. Quīto q̄ merito ascēdit Sex
to q̄ ascendit Septimo quare ascēdit. Cir
ca primū notandū q̄m de mōte oliueti ver
sus bethaniā in celos ascendit qui mōs ſm
aliā translationē dicit̃ trium luminū mōs

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-146/0190
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG